

og Flertallet, hvortil jeg i dette Tilfælde hører, har da ment, at overfor Regjeringens Forlangende om en Forhøielse var det faktiske Standpunkt det, at blive ved det Bestaaende. Vort Forflag gaar altsaa ud paa, at man skal blive ved de nuværende Telegramtarter: 50 Ore pr. 20 Ord. Til § 19 er der først et Forflag under Nr. 30, som vi ikke have tiltraadt. Forslaget gaar ud paa at nedsette den Sum, der skal bevilges til Honorarer for saghyndig Medhjælp til Behandling af Sager om Eneret paa industrielle Opfindelser med 800 Kr. Der har tidligere paa denne Konto kun været bevilget 1,200 Kr., men der blev ifjor eller iforsjor bevilget yderligere 1,200 Kr. Tidligere var Sagen den, at Regjeringen havde en saghyndig Medhjælp, som fik en Løn af 1,200 Kr., og naar han ikke kunde overtage hele Arbejdet, maatte Lærerne ved den polytekniske Anstalt for Ingenting yde det Arbejde, som var fornødent, og som ikke er ringe, thi der indkommer til Ministeriet en urimelig Mængde af Ansøgninger om Eneret. Dette blev som sagt fra Thingets Side ifjor eller iforsjor anset for ubilligt, og der blev derfor bevilget en Forhøielse af Summen med 1,200 Kr. Nu er imidlertid Arbejdet saa stort, at det Honorar, som bydes disse Embedsmænd, er saa ringe, at man ikke kan Andet end erkende det for at være ubilligt, naar der i det Helt skal gives Honorar. Det er saa ringe, at ikke engang alle de Mænds Kræfter, som man er nødt til at tage i Anvendelse, kunne honoreres, men kun Enkelte af dem kunne faae Noget. Naar nu Regjeringen atter beder om 800 Kr., tror jeg virkelig ikke, at det er et Forlangende, som der er tilstrækkelig Grund til at modsætte sig. — Jeg kommer dernæst til Bygningsforanstaltningerne ved de kongelige Slotte, hvor der er to Poster, som Mindretallet ikke har kunnet slutte sig sammen om med Flertallet. Under Nr. 33 er der foreslaaet ikke at bevilge Standsættelsen af Facaderne paa Herluf Trolles Gaard paa Frederiksberg Slot. Ja, det er efter de Oplysninger, som ligger for, rimeligt, at, hvis man kunde være bleven enig derom i Udvalget, kunde man have nøjedes med at bevilge 5—6,000 Kr. i Stedet for de 17—18,000 Kr., som nu forlanges. Men da Enigheden ikke har kunnet opnaas, have vi fra vort Standpunkt ikke kunnet gaa til at foreslaa nogen Nedsættelse. Dette er imidlertid mindre vigtigt. Det mere Besættelige er Forslaget under Nr. 32, hvor man ikke har villet bevilge Alt, hvad der forlanges til den endelige

Standsættelse af Christiansborg Slot. Det forekommer mig, at den ærede Ordførers Bemærkninger om dette Punkt viste, at han ikke kunde lide den Bemærkning, som Mindretallet har indført i Betænkningen. Jeg tror imidlertid, at vor Bemærkning er fuldstændig begrundet. Der er ingen finantsiel Betænknelighed ved at bevilge de 21,000 Kr. mere paa Budgettet. Det kan der i Sandhed ikke reises nogen Tvivl om. Den ærede Ordfører maatte ogsaa selv erkende, at det, som fra Flertallets Side er foreslaaet iaar til alle Hovedstandsættelserne paa de kongelige Slotte er ikke saa lidt mindre, over 20,000 Kr. mindre, end hvad vi bevilgede ifjor, og naar den ærede Ordfører saa vilde vise hen til, at der ogsaa paa Budgettet iaar, nemlig paa § 26 findes et Forflag om Ombygningen af Charlottenborg og vilde derfra hente et finantsielt Argument for ikke at bevilge disse 21,000 Kr., saa maa han indrømme mig Lov til at sige, at det gaar udover min Forstand. Jeg ser ikke, at disse to Ting staa i fjerneste Forbindelse med hinanden. Dernæst maa jeg sige, at, naar vi have udtalt os faaledes, at vi ikke finde det passende endnu et Aar at lade Facaden mod St. Jørgens Gaard blive i sin nuværende bedrøvelige Skikkelse, saa er det et fuldstændig adækvat Udtryk for den faktiske Tilstand. Det forekommer mig, at man skulde erindre, at Christiansborg Slot er vort Hovedslot her i Landet, det er Kongens Hovedresidents, det er Rigsdagens Sæde, og det er Højesterets Sæde, og saa at ville spare de stakkels 21,000 Kr., naar man endelig engang kunde komme til Ende med Slottets Hovedreparation, det maa Flertallet undskylde, at vi ikke kunne betegne med et mere passende Udtryk end med det, vi have brugt i Betænkningen. — Under Nr. 38 har hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem foreslaaet at forøge Tilskudet til det danske Høvedelskab med 5,000 Kr. for at fremme Smaaplantninger og Haveanlæg i Vestjylland. Idet jeg iøvrigt skal henholde mig til, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende har udtalt, skal jeg tillade mig lige overfor de Bemærkninger, som et andet Mindretal, det ærede Medlem fra Kolding (Berg) om denne Sag har gjort i Betænkningen, at sige følgende Udtalelse. Mindretallet mener, at det vilde være rigtigere, at Regjeringen direkte tog denne Sag i sin Haand fremfor at overlade det til Høvedelskabet, idet han tillige mener, at Høvedelskabet dog maatte sprede sine Interesser over for mange Omraader. Men